

Ο ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
(27/12/2020)

Αυτές τις ημέρες των Χριστουγέννων ένα ακόμη όνομα που ακούσαμε να φέρει ο Υιός του Θεού, Θεού, ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, από την ημέρα της γεννήσεώς Του στην Βηθλεέμ, είναι το όνομα **Εμμανουήλ**. Πρώτη φορά το ανέφερε προφητικά ο Ησαΐας οκτώ αιώνες ενωρίτερα ενωρίτερα : *"Ίδού ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ."* (Ησαΐας 7,14). Την Προφητεία αυτή την υπενθυμίζει και ο Ευαγγελιστής Ματθαίος, μετά τα λόγια που είπε ο Άγγελος στον Ιωσήφ για τη γέννηση του Ιησού (βλ. **Ματθ. Ματθ. 1,23**). Οι υμνογράφοι της Εκκλησίας, οι οποίοι εμπνέονται από την Αγία Γραφή τις έννοιες έννοιες των ύμνων **ΤΟΥΣ**, συνέθεσαν υπέροχα τροπάρια γύρω από το όνομα Εμμανουήλ. Όλοι θα Όλοι θα θυμάστε τον Ειρμό του Πλαγίου πρώτου Ήχου της 9ης Ωδής: *"Ησαΐα χόρευε ἡ Παρθένος Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἔτεκεν υἱόν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον..."*. Επίσης την την εικόνα του Κυρίου με το όνομα Εμμανουήλ, την βλέπουμε σε τοιχογραφίες βυζαντινών ναών. ναών.

Όταν διαβάζουμε ή ακούμε το όνομα Εμμανουήλ, έχουμε σκεφθεί τι σημαίνει;

Όπως γνωρίζουμε ο Αδάμ και η Εύα, με την παρακοή **ΤΟΥΣ** **ΣΤΟ** Θεό διέκοψαν την κοινωνία μαζί κοινωνία μαζί **ΤΟΥ**. Για την επανασύνδεση του ανθρώπου με τον Θεό ήλθε ο Υιός του Θεού ως ως άνθρωπος **ΣΤΗ** **ΓΗ**, γεγονός που εορτάζουμε, τόσο πανηγυρικά, αυτές τις ημέρες. Και ο Ησαΐας Ησαΐας προείδε: Όταν θα δούν τον Θεό ως άνθρωπο, να συναναστρέφεται τους ανθρώπους, να ζεί ανθρώπους, να ζεί μαζί με τους ανθρώπους, **θα τον ονομάσουν Εμμανουήλ· όνομα που σημαίνει "Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός", ο Θεός είναι μαζί μας**. Έτσι οι άνθρωποι για πρώτη φορά φορά από τότε που απομακρύνθηκαν από τον Θεό, εξ αιτίας της πτώσης **ΤΟΥΣ**, όχι μόνον άκουσαν άκουσαν το Θεό, αλλά και του μίλησαν και τον είδαν με τα μάτια τους και τον ψηλάφησαν. Ο Ο άνθρωπος πλέον ενώθηκε διά του Εμμανουήλ- Ιησού Χριστού με τον Τριαδικό Θεό και τερματίστηκε έτσι η θλιβερή μακρά περίοδος του χωρισμού του ανθρώπου από τον Δημιουργό Δημιουργό **ΤΟΥ**, και ξανάρχισε η παραδεισένια κατάσταση της αιωνίου ζωής, της χαράς και της της αθανασίας.

Το έργο αυτό, όπως γνωρίζουμε, δεν ήταν καθόλου εύκολο· αναφωνεί ο Υμνωδός: *"Μυστήριον Ἐμμανουήλ· ξένον ὄρω καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον χειρουβικὸν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός..."*. Ταπεινώθηκε μέχρι σημείου, που δεν μπορεί να συλλάβει ο ανθρώπινος νους! Και όχι μόνον αυτό. Από τη νηπιακή του ηλικία ηλικία ο Εμμανουήλ κινδύνεψε να θανατωθεί από τον Ηρώδη. Γνώρισε την προσφυγιά στην στην Αίγυπτο και τελικά υπέμεινε θεληματικά καί φρικτά πάθη, για να ελευθερώσει τον άνθρωπο από τα δεσμά της αμαρτίας και να τον ανεβάσει στους ουρανοί. Και όλα αυτά από αγάπη. Από αγάπη, που όπως είπε ο ίδιος ο Κύριος *"κανείς δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη από αγάπη από εκείνον που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των φίλων του"* (Ιωάν. 15,13).

Και εδώ, αδελφοί μου, γεννάται το ερώτημα για μας. Στην τόση αγάπη του Εμμανουήλ, και την την επιθυμία Του να είμαστε σε συνεχή κοινωνία μαζί Του, εμείς πώς ανταποκρινόμαστε;

Υπάρχουν άνθρωποι, που νομίζουν ότι αν κάνουν προσευχή ή αν πηγαίνουν στην Εκκλησία, το Εκκλησία, το κάνουν από καθήκον για χάρη του Χριστού και κατά κάποιον τρόπο, με αυτά τον τον υποχρεώνουν το Θεό! Και αν μετά, κάτι δεν πηγαίνει καλά στη ζωή **ΤΟΥΣ**, έχουν παράπονα παράπονα από το Θεό! Δεν καταλαβαίνουν ότι ο Θεός είναι "ανεπείθεος", **ΔΕΝ** έχει ανάγκη από από τίποτε, δεν του λείπει τίποτε, και δεν έχει ανάγκη από κανέναν. **"Ο Θεός αγάπη ἐστίν"** (Α' ἐστίν" (Α' Ιωάν. 4,8). Καθώς είναι όλος αγάπη, ό,τι κάνει και ό,τι μας ζητεί ο Θεός να κάνουμε, κάνουμε, είναι για το δικό μας καλό και το δικό μας συμφέρον. Αν ο Εμμανουήλ επιθυμεί να να είμαστε σε κοινωνία μαζί Του, που είναι **"Ὁ** **θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν"** είναι, για να αντλούμε

αντλούμε εμείς από Αυτόν, κάθε καλό, που έχουμε κάθε φορά ανάγκη. Γι' αυτό και θέλει, η σχέση μαζί Του να είναι σχέση αγάπης. Ο Κύριος μας το είπε: "Εσάς σας ονόμασα φίλους" (Ιωάν. 15,15).

Δύο στενοί φίλοι, δύο αγαπημένα πρόσωπα, επιδιώκουν συχνά να συναντώνται και αισθάνονται αισθάνονται τόσο ευτυχισμένοι στην μεταξύ τους επικοινωνία, που δεν θέλουν να αποχωριστούν. Αυτό πρέπει να αισθανόμαστε και στην αγαπητική σχέση μας προς τον Εμμανουήλ. Όπως λέει και ο Προφήτης Ιερεμίας· αυτός που έχει μέσα του τη θεία αγάπη δεν δεν κουράζεται να ακολουθεί συνέχεια τον Κύριο (βλ. Ιερεμ. 17,16). Και ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής γράφει: "Η αγάπη προς τον Θεό δίνει πάντοτε φτερά στο νου" για να ζει ο άνθρωπος συνεχώς σε κοινωνία με τον Θεό. (400 Κεφάλαια περί αγάπης Δ' 40).

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, όταν είμαι σε κοινωνία με τον Εμμανουήλ δεν νιώθω μοναξιά και ας με έχουν εγκαταλείψει όλοι. Δεν καταλαμβάνομαι από κανένα φόβο. "Η τελεία τελεία αγάπη έξω βάλλει τον φόβον" (Α' Ιωάν. 4,18). Για ό,τι καλό απολαμβάνω ευχαριστώ το Θεό. Κάθε πόνο μου τον εμπιστεύομαι στην αγάπη Του. Για όποια ανάγκη μου, καταβάλλω καταβάλλω κάθε προσπάθεια ο ίδιος, αλλά συγχρόνως ζητώ την βοήθειά Του, αφού για όλα όλα χρειαζόμαστε την ευλογία Του. "Χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν" (Ιωάν. 15,5) είπε ο Κύριος.

Ἄς ανοίξουμε την καρδιά μας σε αδιάκοπη κοινωνία με τον Εμμανουήλ, που ήλθε στη γη για μας, για μας, για να μένει μαζί μας. Ἄς μας συγκινήσει το μέγεθος της αγάπης, που έδειξε και εξακολουθεί να εκδηλώνει προς όλους μας. Και να είμαστε βέβαιοι, καθώς θα απολαμβάνουμε απολαμβάνουμε στη ζωή μας την αδιάκοπη κοινωνία με τον Εμμανουήλ, θα προγευόμαστε από προγευόμαστε από εδώ τη χαρά της ουράνιας βασιλείας Του. Ἀμήν.